

умрата тѣлата имъ, и че је бјдатъ тамш благополѹчни за всегда, гдѣто Кога Небесно имъ Отецъ ще ги обыча секора и ще ги ублажава.

Но много времја се сега разговоријме и требе вече да престанеме. Тызе и Бленка излезнете та си поиграйте, понеже сега не вали дождь, а когато дойде времето за уроциште ви, ще ви ќукнемъ.

РАЗГОВОРЪ В.

Послѣ отъ пладнинѣ дойде тетката на Јованча да посѣти Госпожа Јанна, и за това не мѣ говори майка мѣ онѣж вечеръ за дѹшата мѣ; скрѣщасѧ обаче да мѣ говори вѣ слѣдѹющијатъ денъ, като ги отиде тетка мѣ. Имаше намѣренїе тетка мѣ да земе Бленка со себе вѣ кѫшата ги за да посѣди двѣ или три седмици тамш, а Јованчо га скорби многѡ, зашото щеше да иде сестра мѣ, и да го остави. Знаеше обаче че това щеше да е благопрїатно на Бленка, и щеше да я пользѹва, понеже не бѣ до толкува во Задарвїето ги доброѣ, и за това не рече нишо, но